

Redacția: Administrația
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Redacția: nr. 22, nr. 22
Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Biroul de abonații:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate mai primesc în Viena
Hudol's Mosse-Hausenstem & Volger
(Otto Haas), Ferrie Schalk, Alois
Kardl M. Duka, A. Oppelt, J. Do-
naberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger Anton Meas Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dand; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garmoniu pe o colină 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
bliere. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în 22-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe 6. lună
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrația, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu două în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.,
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 146.

Brașov, Mercuri 3 (15) Iulie.

1891

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Iulie 1891 stilul vechin
s'a deschis nou abonament, la care în-
vișăm pe toți amicii și sprizitorii folei noastre.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
se binevoiesc a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei”

Afaceri năsedene.

IV

Am vădit în articolul pre-
cedent din ce elemente e com-
pus comitetul administrativ
al fondurilor năsedene. Inain-
tea unui astfel de comitet și-a
presentat d-lu Ioan Ciocan,
la anul mântuirii 1891 în ziua
de 12 (24) Iunie, demisiunea din
postul de președinte al fondu-
rilor școlastice centrale și de sti-
pendii din fostul district al Nă-
săudului. Curând după aceea de-
chiată ședința am primit dela Nă-
săud informațiunea, „că Comite-
tul fondurilor”, cu majoritate
de voturi, a votat lui Ciocan
încredere, er minoritatea în trunte
cu veteranul Vasile Petri a pro-
testat energetic în contra acestei
votări.”

Încă pe când am reproducu
articolul seducător din „Buda-
pești Hirlap” dela 11 Iunie a. c.

în colonele țiarului nostru Nr.
124 a. c. am fostu dîșu despre în-
crederea, pentru care pleđa folea
Kossuthistă, că „numai atăt ar mai
trebui!” Și etă, că de ceea ce ne
tameam noi, s'a întemplat. Co-
mitetul numitelor fonduri a dat
votul de „încredere” d-lui Ciocan.

Ei bine, scie Dumneșu de ce
s'a întemplat și acesta! Ilu în-
trebăm îns, că numai atăta a
voit să stôrca? Decă numai de
atăta a avut lipsă, decă numai
acesta i-a fostu dorul, atunci ma-
melucii și slugile lui plecate i au
făcutu pe voiă. Îns cu „încrede-
rea” dela astfelu de omeni d-lu
Ciocan nu se va rehabilita nic-
odată înainte nemului său și decă
și-ar inchipul, că într'adeveru dên-
sul și-a spălatu păcatele prin un
astfelu de votu, atunci ilu com-
pătimim, ferindu-ne de a i-o spune,
că s'a făcutu ridicul. Cu încre-
derea cătorva profesori și dască-
lași, cari își vedu amenințată esi-
stența lor propriă decă nu voru
vota la comandă, voiesce d-lu
Ciocan să se insinue lunei gră-
nițeresci și în genere lunei ro-
mâne de pretutindeni, ca și când
ar dice, că bine și cu cale a lu-
crat d-sa și a condusu afacerile
fondurilor până în timpul de
față?

Rodele muncii sale îns, și ne-
legiuirile comise vedescu la lumina
șilei, cătu de mare este „încre-
derea” ce o potu ave grănițerii
năsedeni într'unu individ cu tre-
cutul politic al lui Csokan
Iános.

Dér, ca să fiă comedia și mai
mare, d-lu „cavaleru”, ca om,
care se bucură de încrederea
cercurilor guvernamentale, ca
om influențat de aceste cercuri,
în ajunul șilelor grele, nu află
altu organ de publicitate în care
să-și cêră apărarea sa față de „ul-

traistii valahi”, decătu tocmai or-
ganul celu mai kossuthist „Bu-
dapesti Hirlap.” Voiesce ore dên-
sul ca prin laudele ce-i aduc
Kossuthistii să aibă cu atăt mai
mare trecere înainte guvern-
ului?...

Prietinul d-lui Ciocan îns,
kossuthistul „Budapesti Hirlap”
ne mai comunică și unu lucru, pe
care cetindu-lu, am rămasu în-
grijați peste măsură. Se mai dice
adecă în acea folea, „că cheltuielile
școlorlor poporale valaha susți-
nute din fondurile școlastice cen-
trale nu-i de unde se se plătescă,
ba chiar și susținerea gimnasiului
dela Năsăud pretinde jertfe mari...”
Decă acestea sunt adeverate,
atunci vedem din nou cum și în
cātu i-a zăcutu la inimă „cavale-
rului” Ciocan bunăstarea și în-
florirea fondurilor.

Va să dice ceea ce până acuma
numai se șoptia, vedem, că se
spune publice: adecă fondurile gră-
nițerilor sunt amenințate cu
„bancrotu.” Și se pote, că numai
un pasu este până la vederea
tristului și durerosului spectaculu,
când guvernul ungurescu prin un
actu măestritu va ajunge în fa-
ptica proprietate și posesiune a nu-
mitelor fonduri; căci venitele
sunt ađi cu multu mai micu de-
cātu se se mai potă susține, deo-
parte personalu didacticu activu,
er de altă parte se se potă suporta
și speșele pensionării profesorilor
și ale învățătorilor...

Numai cu multă mâhnire și
durere sufletescă ne vedem si-
liți a face și aceste descoperiri;
er și cu mai multă durere punem
mâna pe rana ce omoră, vedendu
cu ochii, totu ce e românesc și
grănițerescu în fosta graniță mi-
litară.

Er când auđi, că se întempla
tote acestea și când veđi, cu cătu

nepăsare stau doctorii în drepturi
și doctorii în filosofie, fără ca să
oprescă pe Ciocan în mersul lui
fatalu, vrându nevrându trebue să
presupui, că întreaga generațiune
actuală din această graniță este
de acord cu faptele „cavalerului”.
Amă admite și aceea, că teroris-
mul este atăt de strașnicu, în-
cātu fiă-care își va gândi s'lu
lase'n pace pe Ciocan, căci se
va poticni odată elu de elu. Dér
terorismulu încă merge numai până
la unu locu, er noi până acuma
nu am vedutu desvoltându-se nicu
o bărbăție resolută de cei chemați întru
apărarea averilor fondurilor. A-
vem decă c'unu motivu mai multu
a descoperi lumii române, de cine
este susținutu Ioan Ciocan acolo,
de unde ar fi trebuit să se lip-
sit de multu.

Er decă până acum a rămasu,
membri actuali ai comitetului tre-
buiau să provoce pe Ciocan în
publicu a rămâne acolo unde în-
suși s'a doritu, dér așteptam să-i
fi răspunsu tot-odată: că încrede-
rea se dă numai aceluora, cari se
facu vrednici de ea și să-i fi de-
clarat palam et publice, că d-lu
Ciocan nu e vrednicu de încrede-
rea celor, pe cari i-au sedusu
cu vorbe și i-au convinsu prin
fapte despre cotitele căi, pe cari
a umblat și umblă.

Numai un comitetu neromân,
un comitetu inimicu culturii nos-
tre românesce pote să dea încre-
derea sa unu omu, care pune pe
gimnasiu inscripțiunea maghiară
și care lasă, ca limba română să
fiă numai „suferită până la unu
timpu” într'unu institutu ridicat
și susținutu prin bani românesci.
Da, un astfelu de comitet se face
și elu complice la opera de des-
poiare de drepturi și de averi a
Românilor grănițeri, pentru-că tre-
bue să se facă fiind alesu pe

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(9)

Inimă de aur.

Romanu, de I. Edhor. Tradusă de Julia.

Domna Stiller se afla într'o conti-
nă bună dispozițiune. Ziua cununiei
Aliciei era la ușă și toate pregătirile ne-
cesare trebuiau puse în ordine.

După ce contesa Georne fusese mai
de multe-ori la Domna Stiller și se sfă-
tuiră împreună asupra cununiei, veni vor-
ba și de program. Carmen și Domna
Stiller aflau o deosebită plăcere și sim-
patisau de minune una cu alta în toate
privințele.

— „Așăderă rămânem pe lângă
aceea, dragă domnă, ca d-ta să inviți
pe toți fruntașii orașului și ai împreju-
rimei. Speșele le iau asupra-mi. Nicu o
contrațiere, scumpă domnă; invitările
se întempla la îndemnul meu și de sine
se înțelege, că eu voi purta și speșele...”

În acea seră d-na Stiller dișe cătră
Ruth: „Socotesce odată, Ruth unde să-ți
cauți locu pentru locuit și pentru dur-
mitu. Fratele fiitorului meu ginere, Dr.
Kalisch, cu soția sa și trei fete au so-
sit ađi după amăđi aici. Odaia ta e ocu-
pată și numai avem altă odaia golă.

Am dispus să-ți scotă coferulu, ce stă
acum în culină.”

— „Ah, mătușă, astăđi e deja târ-
diu n'ăși putu...”

— „Nicu la unu casu nu se pote.
Nópte bună!”

Ruth rămase înmărmurată. „Unde,
acum unde să mă duc?” se întreba ea
îngrijată și cu inima palpitândă. Tocmai
atunci trecea asesorul cu sora-sa.

— „Kurt!” strigă ea, urmându unei
inspirațiuni momentane. „Unu momentu,
te rog.”

Asesorul, care se depărtase bini-
șor, auđi strigarea și lăsă brațulu su-
rorei sale.

— „Ce nepotrivitu!” murmură el
și s'a întors. „Ce ai?” întrebă elu în-
crețându-și fruntea.

— „Kurt, eu nu mai am locu în
casa mătușei, pentru-că i-au sosită oș-
peți. Permiți-mi, ca să mergu la Dölling?”

Helda pără, că se gândese unu
momentu, apoi dișe: „Au venit străini?
Eu îns nu sciu, unde să mergi. La Döl-
ling nicu într'unu casu și apoi amatatea
ocupațiun.”

— Încă unu momentu, Kurt, dișe
Ruth înfiorată. „Unde d'era, decă nu-mi
permiți la Dölling?”

Elu dete fără voiă din capu. „Sciu
eu? Pote domna Blum te va primi bu-
curos. Dute la d'ensa! Nópte bună!”

Ruth stetea nemișcată, uitându-se
după d'ensul, până ce dispără pe porța
otelului. De juru împrejur era liniște
și o seră lină se coboria peste tăcutulu
orașu. Într'o depărtare ore care de ea
trecea unu copil, cântându din fluieru o
melodiă. Vestmintele lui erau murdare
și fugea desculț, îns elu decă ajunge
acasă, își află acolo unu culcuș și încă
pote află și o cină. Nu era elu de invi-
diat? Și decă ea ar merge în lume,
departe? Dér ore putea ea să mergă?
Nu are și d'ensa datorințe de împlinitu?...

Greu suspinându, urcă ea treptele
locuinței forestierului. Servitorul, care
fi deschise ușa, privia uimitu la mirăsa
asesorului, care la o oră așa de târđia
dorea să vorbescă cu domna Blum. Când
trecea prin lungile coridore, ea își re-
aminti involuntaru venirea ei cea din
urmă aici. Și ea trecea peste acestu pragu
să se roge.

— „Copila mea, ce te conduce la
mine?” dișe domna întinđendu-i ambele
mâni.

— „N'am coperementu și pentru
aceea viu la d-ta. Mă alung ore?”

— „Ferescă Dumneșu, scumpă
copilă. Ți dișu unu bine ai venit!”

— „Dér d-lu inspectoru, ce va
dice?” întrebă tinera fată mișcată a-
d'encu.

— „Ilu poți întreba însă-ți”, dișe domna
cu unu suris, arătându pe Aldenhofen,
care tocmai intra.

Elu nu se surprinse de locu la vederea
neașteptată a Ruthei.

— „Voiți a-mi da adăpostu până
imă va scrie sora mea Ana?” dișe ea ru-
gătoru.

Aldenhofen răspunse suriđendu: „Te
primescu bucuros.”

— „Dér eu n'am venit cu voiă
mea”, dișe Ruth cu sinceritate.

Ochii liniștiți ai inspectorului o pri-
viau cu o deosebită espresiune, îns d-na
Blum esclamă necăjită: „Dragă copilă,
cum poți vorbi așa ceva?! D-ta scii,
că nu ai alți amici mai buni, decātu
noi.”

Era pe la amăđi în ziua cealaltă,
când apără Friedel și insinua Ruthei,
ce se plimba în grădină cu d-na Blum,
că asesorul o așteptă în salonu și că
voiesce a-i vorbi urgentu.

— „Mergu îndată”, dișe ea cătră
servitoru.

sprincenă și fiind creatura „cavalierului” Ciocan.

Nici că mai putem aștepta, ca actualul comitet în frunte cu dl Ciocan să mai poată face lucruri bune și folositoare. Scopul acestora, precum vedem, nu este ca să introducă pe grănițeri în drepturile lor avite; gândul lor nu este, ca să aducă jertfe pentru binele obștesc, ci devisa lor este: „*pietă lumea, nu mai de noi se fă bine!*”

Nu putem încheia acest articol fără de a nu atrage atenția omenilor de bine din ținutul Năsăudului, că încrederea dată lui Ciocan în ziua de 12 (24) Iunie a. c. nu e dată persoanei sale, ci „*guvernului patriotic*”, care de sigur va avea să continue încă operele sale nemiloase față cu totu ce este grănițesc.

Omenii scurți vedători cu burta grosă și căfa lată și-au uitat, că atunci când au dat „încrederea” lui Ciocan, au aprobat totodată: ștergerea caracterului românesc și confesional gr. cat. al gimnaziului; au aprobat inscripțiunea bastardă de „*A naszodi közalapítványi főgymnázium*”; au aprobat ordinațiunea de tolerare numai până la unu timpu a limbii române în gimnaziu; au aprobat în fine totu ceea ce a făcut până acum „*triumviratul*” Csáky-Banffy-Csokán față cu institutul și cu fondurile.

Și tocmai de această aprobare a avut lipsă guvernul în ajunul introducerii noului comite suprem de la Bistrița-Năsăud, care, conform § lui 39 din statutul impus, este supraveghetorul averilor fondurilor grănițesci.

Pe această cale chiar și sperările celor mai optimiști omeni dela Năsăud sunt nimicite; reprezentantul guvernului are la ce să se provoace, pe când clica celor fără căpătăieie cântă osanale pe ruinile Ierusalimului lor pierdut.

Unde nu este sufletu nu este nici mântuire!

CRONICA POLITICĂ.

— 2 (14) Iulie.

— În ședința dela 11 Iulie n. s'au terminat definitiv desbaterile asupra proiectului de lege pentru reforma administrațiunei, ér er, în 13 Iulie, punându-se la votu, *proiectul a fost primitu cu 261 de voturi, contra 99.* Absenți au fost 50 de deputați. După votarea proiectului, deputatul Desideriu Pronay

propuse, ca începerea desbaterilor speciale asupra acestui proiect de lege să se amâne până în 15 Septemvre. În această cerere a sa, Pronay fu susținut și de Apponyi și de Eötvös. Szapary ceru însă, să se începă imediat desbaterile speciale, deoarece la toamnă dieta va fi prea ocupată cu alte agende, precum: desbaterea asupra bugetului, a convențiunilor comerciale etc. În fine cestiunea acesta a rămas să se hotărască în altă ședință prin majoritate de voturi. După acestea deputatul *Irányi Daniel* începă să-și motiveze propunerea privitoare la *introducerea sufragiului universalu*, séu mai bine dîsu, la reducerea censului, dér fu întrerupt de sgomotu mare, în urma căruia și-a amănatu motivarea.

— În zilele trecute ni-s'a telegrafat din Haag, că *ministerul din Olanda a dimisionat*. În cercurile liberale se presupune, că regina-regentă Emma va însărcina cu formarea cabinetului pe deputatul din Amsterdam *Jonkleeur Tack de Poortliet*, care este șeful partidei liberale în camera staturilor generale și este și unu distinsu oratoru.

SCRILE ȚILEI.

— 2 (14) Iulie.

Esamenu de maturitate. În 27 și 28 Iunie st. v. a. c. s'a ținut esamenul oralu de maturitate cu elevi din clasa a VIII dela gimnaziulu român gr. or. din Brașov. Dintre 11 școlari, cari au lucratu temele scipturistice de maturitate, au repășit dela esamenul oralu din cauză de bolă doi și anume Spiridonu Boita și Stefea Iacobu. — Au făcutu decî esamenul oralu 9 școlari.

Ca comisar al Venerabilului Consistoriu-archidiecezanu gr. or. din Sibiu a funcționat *Pré-cuvioșia Sa D-lu Archimandritu Ilarionu Puscariu*. Ér reprezentant alu înaltului regim a funcționat D-lu directoru gimn. din Sibiu *Ignatju Veres*, pentru că reprezentantul designat de ministeru de mai nainte, d-lu *Dr. Anton Abt*, profesor la universitatea din Clușiu, n'a putut veni din cauză de bolă rugându-se chiar în zilele din urmă a fi înlocuitu. — Resultatul esamenului oralu, care s'a publicat maturisanților de *Pré-cuvioșia Sa D-lu Archimandritu Ilarionu Puscariu* Vineri în 28 Iunie st. v. la 12¹/₄ ore, a fost *deplinu mulțumitoru*. S'au declarat maturi cu *forte bine* tinerii: Adolf Frank și Teofilu Popoviciu, cu *bine*: Constantin Ionescu, Antonu Puscariu și George Vătășen și cu *suficientu*: George Demeteru, Octavian Sorescu, Oprea Stefea și George Urdea.

„*Turbarare valahă în Ardealu.*” „*Egyetértés*” primeste dela raportorul séu din Clușiu următoarea scire, pe care o comunică sub titlul de mai sus: „*În inima Ardealului, în comitatul Cojocnei, Valahii éráși se pôrtă așa, încatu numai pe lângă celu mai mare tactu și pe lângă o energiă fără părechia se voru puté preveni nisce urmări mai seriose. În munții Gilăului, Valahii își păseau vitele în ascuns și când organele erariului voră să împedec lucrul acesta, păstorii se revoltă în înțelesul adevăratu alu cuvântului și ca la vre-o 90 dintre ei deteră năvală asupra pădurilor. În celu mai extremu momentu întreveni inspectorul de pădure Carol Nemes și printr'o atitudine energică și preventivă i-a succesu de ocamdată a împedecă bătaia. Liniștea urmată în urma acesta este însă numai la aparință. Valahii din munți și mai cu sémă cei din Albaou vorbesc despre Maghiari cu cea mai mare furie și semnele sunt atatu de îngrijitoré, încatu pôte fi temere de o repetire a evenimentelor din 1848. Ei încă pe-acum vorbesc despre baia de sânge a omenilor lui Vasváry și conducătorii turburării prinđendú curagiu în urma încheiării pactului între guvern și între Sași, se folosesc de ori ce ocaziune pentru a agita pe nepriciputul popor valah.*” — Vom vedé ce nădrăvăniă „*patriotică*” va fi și acesta. Ni-se pare însă, ca întregă istoria este numai espunerea unei temeinice muștrări de conștiință.

„*Nu ne trebuie teatru germanu.*” Sub acestu titlu cetim în „*Egyetertes*” dela 13 Iulie: „*În Nyitra s'a întemplatú zilele aceste, că unu directoru de teatru, cu numele Ignatju Neufeld, a petiționat la ministrul de interne, ca să-i permită a da reprezentațiuni în limba germană. Vice-spanul comitatului Nyitra, deși n'a avut de a dice nimic în contra persoanei directorului, avendú înse în vedere raporturile de naționalitate din părțile nordice ale Ungariei și influința păgubitoare a teatrului germanu asupra maghiurimei, a recomandat ministrului să nu dea directorului concesiuinea cerută și în adevăr, ministrul a și denegatú concesiuinea cerută.*” Comentarea acestui act de intoleranță brutală rămăne în sarcina diaristice germane.

Germanizarea în Buda vechiă, după cum spun foile din Pesta, înainteză din și în și. Se 'ntelege, că foile unguresci nu atribue acestu progresu inundațiunii Evreilor, cari fără'ndoelă sunt cei mai meritați factori în ceea ce privește germanizarea Budapestei, ci își descarcă

furia asupra unei sêrmăne femei, cu numele Irma Novotny, despre care spun, că de mai mulți ani susține unu asil, în care opresce strictu pe cei 50—60 de elevi, ca să vorbescă unguresce unii cu alții și astfel îi „*germanizează*” exerciandú asupra lor „o presiune ne mai pomenită.” — Fără'ndoelă, și acestu fétu alu șovinismului unguresc este numai o apucătură murdară, căci nu credem să fiă aici vorba despre o germanizare, ci pôte e vorba numai despre o luptă pentru conservarea naționalității copiilor din asil, în care casu numita institutură a asilului e vrednică de totă lauda.

Mijlocu în contra rachiului? „*Kolozsvár*” dela 13 Iulie scire, că preotul român din Luperdú (pe Câmpia) prin diferite amestecuri a aflatu o fluiditate, din care decă se varsă în rachiu unu stropu câtu de micu cei ce gustă din asemenea rachiu își pierdú gustul de a mai bea și li-se face réu chiar și numai de mirosul rachiului. Locuitorii din Luperdú, dice „*Kolozsvár*”, erau nisce bețivi mari, cari câtu e lumea și pământul nu mai eșiau din cărciumă. Acum însă, cu ajutorul acestei „*miracolose*” fluidități, i-a succesu preotului a abate pe forte mulți inși dela beatură. Preotul caută tôte ocaziunile pentru a turna prin rachiul omenilor câțiva picuri din medicamentu séu și apoi care cum a gustat din acelu rachiu s'a făcutu omu de trebă și n'ar mai bea rachiu pentru lumea totă. „*Kolozsvár*” mai adauge, că arendatorul de regalii din Luperdú e forte îngrijat și s'a plânsu la direcțiunea financiară din Clușiu, rugându-se, ca să-l ia în apărare față cu preotul român, care-i amenință cu desșvirșire subsistența. Răspunderea pentru această scire rămăne în sarcina fôiei unguresci.

Invitări. Tinerimea română din *Monorú* și juru invită la petrecerea de vără, ce se va arangia în *Monorú* (comitatul Bistrița-Năsăud) Duminecă la 26 Iulie st. n. 1891 în grădina școlei fundationale sub scutu siguru. Prețulu intrării: de persoană 1 fl., în familiă 80 cr. Venitul curatú e destinatú în favorul înființandei școle de fete din *Monorú*. Inceputul la 3 ore p. m. Pentru comitetu: Ioanú Mărgineanu, președinte. Mihaiu Baciú, secr. Simeonú Beșianu, vicepreș. Ioanú Melianú, cassarú. Suprasolvirile se voru chita pe cale diaristică. Familiile sunt avisate la provisiunea propriă.

— Inteligința română din *Cetatea de Baltă* și juru invită la petrecerea de

— „Speru, că mirele d-tale te va mai lăsa câteva zile la mine. Celu puțin până când voru pleca óspeții dela poștărița”, dice bătrâna dómna.

— „Asta ar dura pré multu. Dér eu în casa mătușei nu mai am locu!”

Bătrâna o privi cam cu uimire: „*Ai ruptu ori ce legături cu dânsa? Scuză-mi discrețiunea, dragă copilă!*”

— „Nu tocmai, însă mătușei mele îi sunt o povară.”

— „Cu atatu mai bine; atunci rămăi până la cunună la noi. Eu mă voiu bucura de societatea d-tale”, dice dama suriđendú, ca să dea o direcțiă mai veselă gândurilor ei triste.

— „Căsătoria mea cu Helda?” replica Ruth cu indoielă „*asta nu se va întempla nicu-odată*”, dice ea linu.

— „Scumpa mea amică, nu lăsa să-ți se incubeze nicu-odată în minte astfel de gânduri”, o preveni dama cu serioșitate. „*Dta privești, pôte pré posomoritú în viitoru, scuză-mi, decă dicitu asta, dragă copilă. Nu-ți pofti despărțirea, căci ea rare-ori aduce liniște. Rămăi constantă pe lângă cuvântul datu, ca să-ți fiă conștiința curată.*”

— „Helda nu mă mai iubesc, de când m'a pus în comparațiă cu Carmen.

Kurt s'a înșelatú amarú, acesta o simțescú la fiă-care privire a lui și elu totuși e cu multu mai nobilú, decâtú să frângă legătura, pentru-că atunci m'ar arunca în lume fără de nici unu ajutoru. Sigurú, că numai asta 'lu reține.”

Dama bătrână clătina din capu.

— „*D ta privești prea departe; Helda, pe lângă opiniunile lui realiste, e totuși unu bărbatú idealu, cu simțeminte superbe. Și acum mergi, copila mea, cu totă iubirea, cu totă blândeță și credința, ce o pôte pretinde dela mireșa lui.*”

Asesorul sta cu nerăbdare la o ferestru. Fruntea lui îi era forte înourată, când Ruth intră la dânsul.

— „*Bună dimineță, dragă Kurt. Scuză-mi, că am întârziatú; eram la plimbare cu dómna Blum când m'a întempinatú servitorul túu.*” Ruth îi întinse mâna. Helda abia i-o apucase și o și lăsă.

— „*Cum te afli?*” întrebă elu.

— „*Am aflatu o primire amicabilă și aceea m'a făcutu bine.*” Ea privi esaminătoru în fața lui, elu părea distrasú și într'o iritare nervósă.

— „*Te rogú ședú puținú,*” dice ea trăgendú scaunul.

— „*Îți mulțumescú, déră nu amú timpú. O afacere urgentă am de a discuta cu tine! Tu știi, că Carmen și-a propus în caprițulu ei, ca nunta verișorei tale să se facă câtú se pôte de strălucitú.*”

Helda făcu o paușă, ca și cum s'ar aștepta la senzațiunea introducerii. Ruth privi pe ferestru; ea presimția, unde țintesce vorbirea lui.

— „*Am comandatú ieri cu sora mea o toaletă pentru tine, și în scurtu timpu va sosi.*” Asesorul surise fugitivu, apoi se întorse și privi mahnitú spre mireșa lui...

— „*Îți mulțumescú, Kurt, din adenculú inimei. Îngrijirea ta de astădată nu e necesară.*” Ruth surise tristú. „*Am încredințatú deja această afacere surorei mele Ana.*”

— „*Și cređi tu, că eu te-aș lăsa să participi la festivitate în acea sdrênță sérăocăciósă. La o festivitate, la care va lua parte Carmen și Irina, elita societății!*” Vocea lui dovedia o mâniă crescendă. Helda se sculă, dice „*adio*” și eși pe ușă.

Ruth alergă desperatú după dânsul: „*Nu merge așa, te rogú, ascultă-mé!*”

Helda era dusu de multu și Ruth

incă totu sta privindú în urma lui, când de-odată se spăriă. Față'n față cu ea, în ușa deschisă, sta Aldenhofen. Ruth îndată ce-lu vedú, alergă la elu și-i prinse mâna tremurândú.

— „*Nu mă condamna, te rogú, lasă-mé să-ți vorbescú ș'apoi judecă-mé în modulú celu mai aspru. N'a fostú caprițu... elu nu vré să primescú propunerile mele, pentru cari m'am luptatú.*” O durere nemărginită vibra în vocea ei și fiori de frigu îi treceau prin membre.

— „*Nu mă condamna*”, se rugă ea palidă, ca mórtea.

— „*Doră ai suferitú vre-odată de asprimea mea?*” întrebă Aldenhofen nepusú de blândú. Și mâna, ce i-o apucase, îi sprijini fința ei tremurătore. Elu o conduse încetu înderétu în sală.

— „*D-ta mă ții de unu omu aspru, d-șoră Walden. Mi-ar păré réu, decă ți-ași fi doveditú vre-odată acesta. Fost'am cândva aspru față cu d-ta?*” Ruth clătina din capu.

— „*Ochii d-tale suntú pururea serioși*”, îngănă ea linu.

— „*Eu nu pedepesou totdeuna cu ochii, d-șoră Walden. Acum însă vréu să o facú cu buzele, deși nu am drep-*

veră împreună cu dansu, ce se va ține cu ocaziunea adunării generale a despărțământului XXXII al „Asociațiunii transilvane.” — Duminecă în 2 Augustu n. c. în curtea Hotelului. Inceputul la 4 ore p. m. Venitul este destinat pentru fondul despărțământului și alu bisericilor române din locu. — Cetatea de Baltă, 8 Iuliu 1891: Vasiliu Moldovanu președinte. Nicolau Todoranu, v. președinte. Mironu Dascalu controlor. Simeonu Călușiu casar.

Membrii în comitetu. Dr. Stefanu Banfi, Drd. Eugen Branu, Simeon Ciuchina, Georgiu Sabau, Iacobu P. Macaveiu, Zacheiu Sasu, Panteliu Valeanu, Ioanu Marianu. În pauză se voru juca „Călușierulu” și „Bătutu” Prețulu de intrare: de persónă 1 fl., de familiă 2 fl. Suprasolvirile și ofertele se voru chita prin diarele românesce.

Asasinat într'unu trenu „Fulgeru.” Din Varșovia se anunță: între stațiunile Sokolka și Grodno, a fostu asasinat și jefuit în trenulu ce venia dela Varșovia la Petersburg, într'unu vagonu de cl. I, pasagerulu contele Michail Plater, proprietaru în Bjalystok. Conteliu, care e în etate de 25 de ani, i-s'a crepatu capulu cu unu instrumentu timpitu. Asasinii au scăpatu. Poliția i caută cu mare zel.

Din dieta ungurescă.

În ședința dela 9 Iulie a dietei unguresce s'au ivit scene turbulente cum nu s'au mai ivit în parlamentulu ungurescu de când este Szapary la cârmă. Motivul la aceste scene turbulente a datu, după cum am amintit în numărulu de ieri, o vorbire a ministrului-președinte Szapary, care polemizându cu D. Irányi, începuse să critice aspru instituțiunile comitatelor, dîcîndu între altele, că pe câtu timpu comitatele au fostu puternice, țera nu s'a pututu desvolta.

La auđulu acestor cuvinte se isca unu sgomotu asurđitoru. Cei din dreapta aprobau și aplaudau pe Szapary în modu demonstrativu, în timpu ce unii dintre deputații stîngei estreme săriră înfuriați dela locurile lor și începură să strige, câtu îi lua gura și să amenințe atăt pe ministrulu-președinte, câtu și pe președintele dietei. Inzadaru suna președintele clopoțelulu, căci nu se auđia nimic. „Falsifică istoria în interesulu Vienei! Din cauza Austriei se facu tôte acestea! O vorbire ca a lui Szapary este rușine, este o infamiă!” — se auđia strigîndu-se din partea stîngei estreme. Cei din stînga estreme începură să strige președintelui, ca să provôce la ordine pe Szapary. Deputatul Paulu Hoitsy se

aruncă cu fața palidă spre tribuna președintelui, cerîndu-i, ca să provôce la ordine pe Szapary.

aruncă cu fața palidă spre tribuna președintelui, cerîndu-i, ca să provôce la ordine pe Szapary.

Intr'aceea președintele suna meru clopoțelulu. Abia după unu pătraru de ôră succese a restabili încôțva ordinea, așa că ministrulu președinte își putu continua vorbirea. La fine, guvernamentalii îl aplaudară demonstrativu, în timpu ce opoziționalii îi strigau „Hoch”. Urmă o pauză de 5 minute, în decursulu căroră cei din partida guvernului făcură continue demonstrațiuni pentru Szapary, aclamându-lu ne'ncetatu, ba cățiva din ei îl ridicară pe umeri. Cei din opoziția inscenară contra-demonstrațiuni, rîdînd și strigîndu continuu „Hoch” la adresa lui Szapary. Abia târziu se mai calmară spiritele, succedîndu a restabili deplin ordinea.

Multu mai agitate au fostu spiritele în ședința dela 10 Iulie, când s'au petrecutu scenele cele mai turbulente. Motivulu l'a datu o vorbire a deputatului Polonyi Geza, care între alte gravamine aduse în contra celor din partida guvernului, aminti și insinuațiunile, ce dîce că le face pressa guvernului la adresa partidei „independente”. Se provôca la „Pester Lloyd”, care continuu, dîse elu, amenință și cere dela guvern, ca să estermineze cu totulu partida independentă. După acestea se provôca deputatul Polonyi la unu articulu alu dijarului „Nemzet”, care în numărulu său dela 6 Iulie dîse, că partida „independentă” deșosece dieta, aducîndu-o la rangulu unei cărciume, er membrii acestei partide se prezentă în dietă bieți și în starea acêsta de bețiță își ținu vorbile lor.

La auđulu acestora, din partea celor din stînga estreme isbucî o larmă îngrozitoare. Polonyi provôca seriosu pe președintele dietei, ca să declare cu hotărîre, decă sunt adevărate cele scrise de „Nemzet”?

Mai aminti Polonyi, că redactorulu unui diaru germanu a declarat înaintea ministrului-președinte, că elu numai așa va sprijini guvernulu, decă va fi numitu membru alu camerei magnaților. Din intreruperile urmate după acêsta s'a constatat, că acelu redactoru a fostu Sigismund Brody, redactorulu lui „N. Pester Journalu”. Vorbi apoi Polonyi despre modul, cum guvernulu răsplătesce pressa guvernamentală. Unu deputatu din stînga estreme, anume Vécsey Endre, profitîndu de acêsta ocaziune strigă; „Dér pe Gajary plătescu-lu?” Gajary, care este redactorulu semi-oficiosulu „Nemzet”, strigă iritat: „O asemenea întrebare este infamiă!” — „Ba infamtu este celtu ce dîce!” — replică Vécsey.

Gajary își ceru cuvîntu în cestiune personală și începî să-lu spele pe Vécsey cum îi veni la gură. Scandalulu era la culme. Cei din partida opoziției estreme strigau câtu îi lua gura, că președintele să provôce la ordine pe Gajary. „Asta e rușine! Infamiă! Acestea sunt vorbe de cărciumă! etc. se auđia strigîndu. Gajary nu mai putu dîce nimic, căci sgomotulu asurđitoru îi încasea vocea. Președintele nu mai era în stare să restabilească ordinea. Miniștrii Szilagy și Weckerle întreviniră pe lângă Gajary, ca să se modereze. Președintele fu silitu să suspende ședința pentru 5 minute.

În intervalulu acesta sgomotulu deveni și mai mare și era câtu p'aci ca Gajary și Polonyi să se încăere. Polonyi pși în mijloculu salei și dîndu cu pumnulu în masă strigă: „Decă voi suferiți ca omulu acesta să insulte și mai departe partida noastră, eu numai decătu am să insultu pe ministrulu-președinte!” Mai multu deputați atăt din partida guvernului câtu și din cea a opoziției întreviniră pe lângă Polonyi ca să-lu imblîndescă. După pauză, Gajary și-a continuat vorbirea aprôpe cu aceeași vehemență ca și mai înainte. De 4-ori a fostu provocatu la ordine. A mai vorbitu apoi și Vécsey; Polonyi provôca apoi din nou pe președinte să declare, decă sunt adevărate cele ce s'au scris în „Nem-

zet” dela 6 Iulie cu privire la partida independentă? Președintele declară, că cele scrise de „Nemzet” nu sunt adevărate și prin acêsta „independentilor” li-se dete unu feliu de satisfacțiune, care i facu să se departe mai liniștiți.

Clușiu, 8 Iulie 1891.

O modestă rectificare și mulțămîta publică.

În ședința comitetului Casinei române din locu, ținută în 28 Iuniu a. c., din partea unui membru s'a făcutu propunerea, ca după ce inteligența română din Transilvania mai tôte că n-osee împrejurările românei din Clușiu, și după ce din tôte punctele de vedere este consultu și la locu, ca aici, în acest centru, unde meru se află concentrate sume însemnate de tineri studenți și universitari români să se stabilească și susțină o casină română, care să pôta fi cercetată de ori și cine, și totodată să pôta servi ca punctu de convenire alu inteligenței noastre nu numai din locu, fără și din juru și alte părți și mai departe.

Apoi fiind-că începutulu s'a făcutu pe lângă o încordare, ce trece peste puterile materiale ale inteligenței locale, fiindcă scopulu numai cu puteri unite se va putu realiza, se propuse să se facu unu apelul la tôte inteligența română din patria noastră pentru a-i cere concursulu.

Acêsta propunere cu majoritate de voturi s'a respinsu, dér s'a concesu a se primi membri esteri, conformu statutelor, cu taxa anuală de 6 fl., și încă câtu de mult. Așa-déră sa decisu, ca în direcțiunea acêsta să se facu propagandă, deși nu în publicu, ci numai pe căi private.

Ședințele și afacerile noastre sunt publice, prin urmare nici deciziunea poimîntă n'a rămasu în secretu, dér nici în publicu n'a trecut în tôte esactitatea ei. Astteliu alaltăeri, d-lu „Aurelu Olteanu juristu absolutu și practicantulu advocatulu din locu, imi spune, că merge la balulu festivu, datu în 6 l. c. la Deșiu, și mi cere o listă de subscripțiune pentru membri esteri. Ne avîndu la îndemînă astfelu de liste tipărite, în grabă am rubricat una și i-am datu. Dér precum d-sa n'a scutut esactu, așa și mie mi-a trecut prin minte a-lu face atentu, că afară de înscriere de membri altă întreprindere să nu facu.

Așa apoi eri mai mare mi-a fostu surprinderea, când mi-a prezentat lista din care am aflatu, că d-nii Augustinu Munteanu avocatulu în Deșiu și Alesiu Hossu, proprietaru în Răstocu, s'au înscrișu ca membri, dér afară de d-lor a mai contribuit ca ajutoru și următorii domni și dômne.

Ioanu Velle 1 fl., Ludovicu Frăncu, 1 fl., Viorica Mihali 2 fl., Augustinu Cupșa, 1 fl., Ioanu Szongott, 1 fl., Georgiu Gradovicu 1 fl., Ioanu Popovicu 1 fl., Petru Anoa 1 fl., Corpodeanu 1 fl., Teodoru Hermanu 1 fl., Victoru Cupșia 1 fl., Constantinu Juga 1 fl., Unu baron maghiaru 5 fl., Unu fiscalu 1 fl., Lazaru Huza din Gherla 1 fl., la olaltă 20 fl. A și încosat dela membri Alesiu Hossu și Gregoriu Stețiu adv. în Gherla — câte 6 fl. — cu totulu dără 32 fl. v. a.

Contribuirile acestea asădără s'au făcutu în contra deciziunei comitetului de ôreco colectarea s'a sîvîrșit din nebăgare de sêmă și din vina mea, ceea ce prin acêsta o și recunosc.

Dér apoi aflîndu-mă față de o faptă deja împlinită, atăt din partea d-lui colectantulu, câtu și din partea multu onoraților Domni și Dômne contribuenți, nu mi rămăne alta îndărăt, decătu ca pe lângă rectificarea și deslășirea acêsta, în numele cauzei noastre să aduc pe acêsta cale ambiloru factori căldurôsă mulțămîta publică.

Economulu casinei.

Convocare.

Despărțământulu XXXII (D. St.-Mărtin) alu „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” își va ține prima adunare generală la 2 Augustu n. c. la 10 ore p. m. în comuna Cetatea de Baltă, la care sunt invitați toți membrii și sprijinitorii literaturii și culturii române.

D.-St.-Mărtin, 8 Iuliu 1891.

Pentru comitetulu despărțământului: Vasiliu Zehan, Iacobu P. Macaveiu, directoru. actuariu.

Literatură.

Românische Revue, revistă politică-literară, apare la mijloculu fie-cărei lun.

Editoru: Corneliu Diaconovitch. Direcțiunea: Wien, VIII, Feldgasse 15. Redactoru Dr. Titus Tomiuc. Anulu VII, Nr. 6. Cuprinsulu: Vertheidigung der verfolgten magyarischen Unschuld. — Dr. Silvestru Morariu-Andrievici (mit Portrait). — Buourescu zur Zeit der grossen französischen Revolution, von Dr. Gion-Ionescu, (Deutsch von Em. Grigorovitz). Ueber Hochzeitsgebräuche bei den Rumänen (Nunta la Români). — Franz Adolf Wickenhauser. — Die Basch-Araba und die Anfänge des romanischen Staates, von Ioan Barbovescu. — Macedoromanische Volkslieder, übersetzt von Dr. Melchior Hârsu. — Des Teufels Weihrauch, romanisches Märchen. — Rundschau. — Litteratur.

Telegramă part. a „Gaz. Trans.”

Iași, 1 (13) Iulie (sosită aici la 11^{1/2} ore din nôpte). Corpulu lui M. Kogălniceanu a sositu adu Lun. Inmormîntarea se va face Miercuri. Detalii prin poștă.

— După programă rămășițele pămîntesci ale lui M. Kogălniceanu au fostu primite la gara Burdujeni de reprezentanții județului Botoșani, la gara Pașcani de autoritățile județului Suceava, er la gara T. Frumosu de autoritățile județului Iași. La tôte trei garele vagonulu, în care se afla corpulu, a fostu deschis și s'au ținutu discursuri de cătră reprezentanții județelor.

La Iași corpulu a fostu primitu de Metropolitulu Moldovei și Sucevei cu înaltulu cleru și de autoritățile civile și militare din Iași. Corpulu de armată a făcutu onoruri. Cortegiulu a mersu directu la Metropoliă. Câte unu pluton de gendarmi mergea înainte și îndărptu.

DIVERSE.

Băile cele mai bune. „Ei amice, ce mai faci? — „Nu prea bine. Suferu încă de reumatismu.” — Dute la băi! — „Amu fostu pe la multe băi, dér n'am pututu scăpa de reumatismu.” — „Sei ceva, fă ca mine, dute odată la Monaco, și-ți garantez, că ori ce ai avea, acolo te scapi de tôte!”

Societatea de asigurare mutuală din New-York pe baza recunoscerei im-protocolării ei prin curia reg. și-a început activitatea în Ungaria și a înființatu o direcțiune proprie p. ntru țerile coronei ungare. Acêsta societate mutuală atăt în privința fondului ei colosalu de asigurare câtu și în urma asigurărilor enorme se numără între cele mai mari instituturi din lume. Ea esistă de o jumătate de an și fondulu ei actualu de asigurare este de 367 și ⁹/₁₀ milioane de florini, o sumă a cărei mărime e neobicinuită chiar în America, patria întreprinderilor gigantice. Așa d. e. averea totală a băncei englese, așa-déră a celei mai bogate bănci din lume, este cam cu 150 milioane mai mică ca fondulu „The Mutual.” În statulu New-York stau societățile de asigurare sub controlulu cețu mai severu; esistă unu ministeriu de stat propriu pentru societățile de asigurare și auctoritatea acêsta a controlat și a publicat următorile date cu privire la societatea mutuală. În anul 1890, așa-déră în decursulu unui singuru an s'au făcutu la mutuală asigurări în sumă de 402^{1/2} milioane fl. și întregu statulu de asigurare era la 1 Ianuarie 1891 de 1595 milioane 567.163 fl. Veniturile din anul trecut ale mutualiei au fostu de 87^{1/2} milioane fl. Aceste sume colosale sunt lesne de explicat, fiindcă o singură persónă, d-lu Teodoru A. Havemayer, consul generalu austro-ungaru în New-York, când se asigură la mutuală pe sine și pe 4 membri ai familiei sale a plătit la acêsta societate ca premiu 1,445,62 fl. Faptulu acesta vorbesce destulu pentru deplina siguranță a institutului. Cu deosebire e de amintit că „The-Mutual” nu e societate pe acți, ci se bazează pe reciprocitate. Căscigulu se împarte numai între cei asigurați, fiindcă acționari nu esistă. În chipulu acesta primăra asigurării, dela deschiderea societății încôce, afară de capitalulu lor de asigurare, numai căscigulu curat nu mai puțin ca 210 milioane florini.

Birourile direcțiunii generale pentru țerile coronei ungare se află în Buda-Pesta, Bécsi-uteza 5.

Proprietaru: Dr. Aurelu Mureșianu. Redactoru responsabilu interinimălu: Gregoriu Maior.

tulu. Te-ai întreba: pentru ce te-ai fidațatu cu Helda, decă nu-lu iubesci?”

Ruth se făcu roșă ca foculu.

— „O, Dumneđeulu meu!” suspină ea. „Eu nu sciu, că ôre iubescu-lu? Însă-mi nu o sciu!”

— „Seusă-mă pentru întrebare, te rog.”

— „D-ta nu m'ai ofensat. Și trebuie să scii, că eu m'am fidațatu cu Helda, pentru ca să-mi crezdu mie și Anei unu viitoru fără grijă. Am voit să scăpăm din împrejurările insuportabile, în cari ne aflăm, dér mi-am pus pe umeri o sarcină cu multu mai grea. Eu nu pot fi soția lui, căci elu atunc ar fi nefericit și pentru acêsta vreu să-lu liberez.”

— „E prea târziu! dîse Aldenhofen forte seriosu. „Copilă neespertă, nu așa ușor se desface cuvîntulu datu, pe care pôte cealaltă parte și-a zidit viitorulu său. Decă și-l'ai datu de bună voia, atunc trebuie să-lu ții până . . . până . . . pentru mine nu esistă margini. Acela trebuie să ție eternu. Nu lăsa să ajungi la acêsta nici-odată. Domolesce-ți mânia momentană prin suferință lină și prin — iubire!”

(Va urma.)

Nr 8505—1891

621,2—2

PUBLICAȚIUNE.

In 20 Iulie a. c. înainte de prânză la 10 ore se voru da în biroulu orășenescu forestieralu mai multu oferentiloru pe cale de oferte și licitațiune din hula—scurta—putreda, în susu de livadea Honterus, 241 de trunchi de stejaru cojiți, tăiați în 1890, mai departe 109 bucăți trunchi de stejaru cojiți în Szekérut, îndărătulu Tâmppei, tăiați în 1891; mai departe 250 bucăți de trunchi de stejari cojiți tăiați în 1891 în calea adencă, din susu de stejarișulu mare, și în fine 120 trunchi de stejari din așa numitulu locu de hotarū tăiați în 1891.

Oferenții au de ași ascerne ofertele provădute cu unū vadiu de 10% din prețulu de strigare de 3 florini 90 cr. per m². și cu unū timbru de 50 cr. până la 9½ ore înainte de prânză la oficiulu forestieralu, dechiarându totodată în oferte, cumcă oferentiloru li suntū cunoscute condițiunile de oferte și cumpărare și că se supunū lorū.

Brașovū, 27 Iunie 1891.

Magistratulū orășenescu.

Cursulu la bursa din Viena.

din 18 Iulie a. c. 1891

Renta de aurū 4%	105.45
Renta de hărtiă 5%	101.80
Imprumutulū căilorū ferate ungare aurū	117.—
dto argintū	99.75
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare [1-ma emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare [3-a emisiune]	113.25
Bonuri rurale ungare	92.—
Bonuri croato-slavone	104.75
Despăgubirea pentru dijma de vinū ungurescū	—
Imprumutulū cu premiulū ungurescū	141.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	131.—
Renta de argintū austriacā	92.90

Renta de hărtiă austriacā	92.85
Renta de aurū austriacā	111.15
Losuri din 1860	138.50
Acțiunile bănceiaustro-ungare	1034.—
Acțiunile băncei de creditū ungar.	842.50
Acțiunile băncei de creditū austr	296.75
Galbeni împărătesci	5.59
Napoleon-d'ori	9.32
Mărci 100 imp. germane	57.70
Londra 10 Livres sterlinge	117.45

Cursulu pietei Brașovū.

din 14 Iulie st. n. 1891		
Bancnote romănesci Cump. 9 1/8	Vend.	9 3/2
Argintū romănescū	"	9.22
Napoleon-d'ori	"	9.28
Lire turcesci	"	10.50
Imperiali	"	9.48
Galbeni	"	5.40
Ruble rusesci	"	132.—
Mărci germane	"	57.—

Nr. 8412—1891.

619,3—3

ZIZINUL

locu de scaldă și cură lângă Brașovū, recunoscutū prin isvōdite minerale de ferū și iodū, provădutu atātū cu băi calde de putină, câtū și cu scaldă de apă minerală (Lobogo) și de apă curgătoare de riu, — curează bōlele de glandule, scrofulosa, anemia și slăbiciunea.

Loculu acesta de scaldă provădutu cu unū hotelū arangiatū în modū confortabilū, și cu locuințe solide, stā în legătură zilnică cu Brașovulū și oferă oșpeților prin parcurile frumoșe și estinșe și prin musica, carea concertază în decursulu curei de douē ori pe zi, distragere și plăcere.

Administrațiunea scaldei.

'THE MUTUAL'

Societate de asigurare pe viață dela New-York. Curatū reciprocă, fără acționari.

Înființată 1848.

este cea mai avută și cea mai avantajosă societate de asigurare pe viață din lume și oferă siguranța cea mai mare.

Fondulū totalū de garanță la 1 Ianuarie 1891:

— Peste 367 milioane florini.

Dela înființare s'a plătitū posesitorilorū de polise:

— Peste 760 milioane florini,

dintre cari cade singurū asupra câștigurilorū aprōpe

— 210 milioane florini.

Cătū de marī advantage oferă o asigurare la „The Mutual“, arată rezultatulū polisei de mai josū deslūșite, la care după espirarea asigurărei, câștigurile a ajunsū aprōpe suma asigurată. Polisa Nr. 27,523 (nu tontnă)

Suma asigurată Dolari 2,000.—

Câștiguri adunate. „ 1,826.—

Plătita în Martie 1891 cu Dolari 3,826.—

Plata totală a premiilorū a fostū de „ 1,549.76

Prin urmare câștig curatū Dolari 2,276.24

Polisele dela „The Mutual“ suntū după doi ani neatacabile, și după 3 ani nu'si mai perdū valoarea. Risiculū pentru casū de răsbōiu se primesce cu condițiuni forte favorabile (mai adeseori gratisū). Asigurări de rentă cu deosebire avantajose. Pentru informațiuni esacte, seu pentru primirea de agenturi a se adresa la

General-Direktion für die Länder der ungar. Krone,

Budapest, Bécsi-uteza 5.

Serviciulū de studii și construcțiuni: căi ferate șosele și poduri alū ministerului lucrărilor publice din România face cunoscutū, că are necesitate de

Ingineri

esiți cu diplome seu certificate din unele din școlele tehnice: Viena, Berlinū, Parisū, Bruxelles, Gand, Zürich etc. și se fiă de naționalitate Romāni seu celū puținū se cunoscă limba română.

Amatorii de a fi angagiați pe unulū, doi seu mai mulți ani, suntū rugați a trimite serviciulū în București, Strada Minerva nr. 16 propunerile cu o copią legală după diplomă seu certificate, cu indicațiunea naționalității, etății, timpului servitū și anume la ce lucrări.

FUNDATĂ ÎN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREȘIANU

BRAȘOVU, PIAȚA MARE No. 22.

Acestū stabilimentū este provădutu cu cele mai nouē mijlōce tehnice și asortatū cu totū felulū de caractere de litere din cele mai moderne, este pusū în pozițiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acuratețā, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE
—
STATUTE.
—
FOI PERIODICE.
—
IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AURŪ, ARGINTŪ ȘI COLORI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
PENTRU TŌTE SPECILE DE SERVICIURI.
—
TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.
—
COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.
—
BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.
—
BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.
—
BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primescū în biuroulū tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiulū I, cătrā stradā. Comandele din afarā rugāmū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.